

Доторкнутись до Ісуса - Джерело

Написав Ірина Косарук
П'ятниця, 12 серпня 2016, 13:48

ДОТОРКНУТИСЬ ДО ІСУСА

"Жінка, побачивши, що не втаїлась, з тремтінням підійшла і, впавши перед Ним, призналася перед усіма людьми, з якої причини доторкнулась до Нього і як зараз же зцілилася"

Єв. Луки 8:47

Ось і все... Наче пташка, життя відлітає так швидко,
Не у старості, а у хворобі, у муках важких...
Вже усе віддала, але навіть найкращі ліки
Й лікарі наймудріші не змогли жінці тій допомогти.

Безнадія та відчай лиш серце її наповняли...
Як хотілося жити, стрічаючи з радістю день..
І душа розривалась, немов на шматочки, й страждала.
О, невже більше їй не судилось співати пісень?

Часом очі благально підводила в синєє небо:
"Боже, Боже, помилуй!" - кричала розбита душа.
Чи ж то чує її? Чи ж то знає болючу потребу?
О, якби Він прийшов, наче квітка вона б розцвіла.

Опускалися руки, й згасала остання надія,
Темні хмари неначе закрили ясний небозвід,
Десь далеко у серці таїлись найкращі мрії...
Та у муках тілесних не милий вже був білий світ.

...Шум на вулиці чути, зібралось народу багато,
Ось проходить юрба, а попереду йде сам Ісус,
Кажуть люди, Він може хвороби і душі зціляти,
Повз чужої біди не проходив, й до ближніх горнувся.

О, невже у житті її може це чудо звершитись?
Загорілася іскра надії у серці в цю мить...
Як же треба скоріше з Ісусом віч-на-віч зустрітись,
В ноги впасти Йому, і про милість, про милість просить!

Ні, чекати не можна, зібрала останні сили:
"Я піду крізь юрбу, доторкнутись хоча б один раз
До одежі Ісуса, і буду здорова, я вірю,
Поспішати потрібно, щоб не втратити цінний цей час..."

Крізь юрбу просувалась, хоч важко було до знемоги,
Та бажання зустрітись з Ісусом сильніше було.

Доторкнутись до Ісуса - Джерело

Написав Ірина Косарук

П'ятниця, 12 серпня 2016, 13:48

Не далеко ще зовсім, ось-ось - і скінчиться дорога,
Й душу скорбну неначе сповняло небесне тепло.

Мить одна,- і одежі Ісуса рукою торкнулась,
Й сталося чудо,яке так чекала в своєму житті,
Знову сили у тіло до жінки в цей час повернулись,
І хвороби не стало, відбувалось все,наче у сні.

Невимовная радість наповнила серце і душу...
"Хто до Мене торкнувся?"-ось чує Ісус запитав,
"Тут багато людей біля Тебе,"- дивуються учні,
"Я відчув, коли сила враз вийшла,"- Ісус відказав.

Чи ж можливо втаїтись? "Це я доторкнулась.."- сказала,
Й вдячне серце схилилось,в очах забриніла сльоза...
"Твоя віра спасла тебе,дочко!"- й знов душа заспівала,
Пісня слави полинула в небо до Бога- Отця.

Коли важко тобі,і душа твоя й тіло страждає,
Підійди до Ісуса, й до ніг Його низько схились,
Він життя твоє бачить, потреби і болі всі знає,
Тільки вірою щиро до Нього в молитві торкнись.

Щезнуть вмить і тривога, і смуток, і переживання,
І загояться рани,як сила Господня зійде,
Ти прославиш Творця, бо почуті сердечні благання,
Пісня слави поллеться для Нього у небо святе.

О,як добре,що можемо вірою неба сягати,
З нею сміло йдемо в край,де більше немає тривоги,
Щира віра спроможна в житті неможливе звершати,
Мати віру таку у серцях хай pomoже нам Бог.

10.08.2016 р.